Выходить у Львовѣ що дня (крôмѣ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація и Експедиція подъ ч. 8 Улица Чарнецкого.

Редакція подъ ч. 4 улица св. Антонього

Письма приймають ся лишь франкованй.

Рекламаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта. Рукописи не звертають ся

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Старостствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 23. Вторникъ 29 Сѣчня (10 Лютого) 1891. **Рôкъ I.**

Переглядъ політичный.

Въ послѣднôмъ числѣ навели мы починокъ зъ *Fremdenblatt*-у, ôдносячій ся до подорожи Найдост. Архикнязя Франца Фердинанда д'Естъ. Цѣлкомъ инакше задивляє ся на справу тоту Journal de St. Petersbourg. Отъ єго слова: „Архикнязь Францъ Фердинандъ, братанецъ Цѣсаря австрійского, прибувъ до столицѣ нашои котрои людность сердечно витає найдостойнѣйшого гостя нашого Монарха. Людность та добачує цѣлкомъ справедливо въ посѣщеню, яке Найдост. Архикнязь складає, ознаку пріязныхъ зносинъ межи двома достойными династіями а также запоруку загально пожаданого супокою, що певно лишь хосенно впливати буде на плеканьє добрыхъ ôдносинъ сусѣдныхъ межи обома державами. Въ загалѣ праса россійска добачує въ подорожи той щось больше, якъ звичайну гречность.

Найдост. Архикнязь Францъ Фердинандъ зôставъ принятый якъ можна найсвѣтлѣйше. Сторожу почетну на дворци желѣзничôмъ ôдбувала компанія павловского полку ґренадіерôвъ, въ историчныхъ бляшаныхъ шеломахъ зъ фаною и музикою. На челѣ компаніи ожидали комендантъ корпусу гвардіи и всѣ высшй офицеры. На хвилю передъ приѣздомъ потягу прибувъ царь зъ в. князями и инщими князями крови, зъ котрыхъ всѣ мали на собѣ ордеры австрійскй. Середъ окруженя царского знаходили ся министръ войны и шефъ генерального штабу. Въ хвили приѣзду потягу сторожа почетна презентовала оружіє, а музыка заграла имнъ народный австрійскій.

Привѣтъ зъ царемъ и инщими членами царской родины бувъ дуже сердечный. По ôдбутôмъ переглядѣ компаніи почетнои поѣхавъ Найдост. Архикнязь зъ царемъ до зимовои палаты, де ожидали го цариця, в. княжни, в. охмистеръ двору и цѣлый дворъ. Пôзнѣйше ôдвѣдавъ Найд. Архикнязь царство въ палатѣ Аничковскôй и бувъ на обѣдѣ у вел. князя Михаила. Опôсля удавъ ся на великій баль въ палатѣ зимовôй ôдтакъ Найдост. Архикнязь замешкує пышнй апартамента въ Ермитажу.

Криза габинетова въ Италіи скôнчила ся черезъ покликанье маркграфа di Rudini до утвореня нового габинету. Якій буде складъ нового габинету, до теперь не знаємо, но єсть се рѣчею певною, що Рудіні добере мужѣвъ такъ само якъ ôнъ рѣшучо прихильныхъ политицѣ трипримірія. Можна бути певнымъ, що политика Италіи на внѣ не змѣнить ся цѣлкомъ, а уступленьє Криспія не потягне за собою такъ тяжкихъ наслѣдкôвъ для трипримірія якъ о тôмъ згадували деякй зъ заграничныхъ часописей.

Послѣдними часами занепокоила ся такъ Турція якъ Италія и Англія вѣстями зъ Триполису (Африка). Триполисъ то послѣдна турецка провинція надъ пôвнôчными берегами Середземного моря. На заходъ лежить Тунисъ принадлежный властиво до Турціи, але загосподарованый черезъ Французôвъ, котрй розсѣли ся тамъ, закимъ могли тоє зробити Италіенцѣ. Италія ведена чувствомъ заздрости, денунціює безустанно Турціи, що Франція старає ся заняти Триполисъ. И такъ пару днѣвъ тому рознесла ся вѣсть, що войско французке нарушило границю триполитаньску. И дѣйстно часть войска французкого заняла якусь мѣсцевôсть о котрôй однакъ нѣкто не знає, чи належить она до Турціи чи нѣ, бо границѣ межи турецкими а французкими посѣлостями не суть точно означенй.

Вѣсть та однакъ выкликала таку сенсацію, що Турція приказала свому намѣстникови сконцентровати цѣлу дивизію Англія выслала зъ Мальты корабель военный, а Италія зôбрала цѣлый флотъ готовый до войны и уставила єго на полудневôмъ побережу Сициліи, въ портѣ Абгота. Тымъ часомъ Франція заперечує будьто-бы она хотѣла заняти Триполисъ, бо забôръ такій выкликавъ бы войну европейску, але хоче лишень заняти пустыню положену на полудне ôдъ Триполиса. Пустыня та не єсть нѣчіею власностію, повна ватагъ розбишацкихъ Бедуинôвъ, котрй нападають на караваны йдучй зъ Тимбукту до альґерскихъ и туниских побережій. Франція приняла ся зробити тамъ ладъ. Властиво ходить Франціи о тоє, щобы заняти велике озеро Тшадъ, на краю Сагары, окрестность цвитучу мѣстами бедуинскими и богату въ кôсть слоневу, пера струсй и т. д. Черезъ тоє цѣла торговля надъ Тшадомъ ôдверне ся ôдъ Нилю и пôйде на пôвнôчь черезъ Тунисъ або Альґеръ. Въ кождôмъ случаю принесе се величезну користь Франціи зъ еще бôльшими стратами Англіи.

До того окруженый буде Триполисъ зô всѣхъ сторôнъ посѣлостями Франціи, мало помало перейде пôдъ вплывъ єи торговлѣ и цивилизаціи, а потôмъ при способности не трудно буде заняти послѣдну тоту посѣлôсть Турціи. Поступованьє Франціи цѣлкомъ льгальне, окрестности полудневй ведучй до озера Тшадъ не суть нѣчією власностію, бо въ угодѣ межи Англією а Францією зъ дня 5 серпня 1890 не означено точно границь восточныхъ интересôвъ Франціи.

Безсильна одже Англія мусить ся дивити супокôйно на втрату власныхъ интересôвъ.

Бельгійскій министръ войны Понтусъ подавъ ся до димисіи. Рѣчь мала ся такъ: Король самъ призначивъ одному зъ генералôвъ кару арешту, понеже въ хвили прибутя кн. Генрика не було на пляцу потрѣбной ескорты.

Мисіонарь

Отець Даміянъ.

(Дальше).

„Чужинець всякій рѣдкимъ туть гостемъ, —пише *Американець*—для того то и насъ окружило за хвилю много нещасныхъ, котрй цѣкаво приглядали ся чужимъ собѣ лицямъ. Но кождый въ нихъ такъ-страшныхъ выдавъ ся намъ, ще нераз прійшло ся намъ дивувати, якъ може людске тѣло за житя еще такъ страшно выглядати. Йшлисьмо въ передъ, середь знатнои толпы прокаженныхъ, котрй однакъ тримали ся въ ôдступѣ ôдъ насъ, щобы не наразити насъ на доткненье ся ихъ одежи. Наразъ ôдчинили ся дверѣ ôдъ церкви и станувъ въ нихъ молодый священникъ, одѣтый въ вытерту вже реверенду. Зъ руками почорнѣлыми ôдъ сонця и поту, и зъ лицемъ спокôйнымъ, зъ котрого сіяло здоровье, житье, енергія и невысказана якась доброта. Бувъ то о. Даміянъ, добровôльный заточникъ и одинокій непрокаженый середъ тои осады прокаженныхъ.

Дальше описує нашь Американець житье того найщасливого зъ мисіонарôвъ. Вѣчно окруженый ôнъ прибраными своими дѣтьми, а всѣ средства осторожности, якй о. Даміянъ заховує, то хиба то, що самъ собѣ пере бѣльє церковне и своє и самъ варить ѣсти. На решту не зважає, и вѣчно выставляє ся на небезпеченьство зараженя ся. Въ недѣлѣ и свята ôдправляє ôнъ богослуженье въ обохъ оселяхъ, въ обохъ проповѣдає и научує безъ утомы. А заразомъ бувъ ôнъ лѣкаремъ, теслею, муляремъ, огородникомъ, учителемъ, урядникомъ, а до того и гробаремъ. Знавъ всѣ ремесла, и не утѣкавъ передъ жадною послугою, єсли може она бути приятною єго дѣтямъ прибранымъ.

А якъ-жежь ревный опись недѣльной службы божои въ Калявао. Ось що пише нашъ подорожникъ: „Здавало ся менѣ, що та служба Божа мала цѣху богослуженя жалôбного; всѣ присутнй були вже осужденй, и бôльша часть тыхъ живучихъ особъ знаходила ся вже у воротъ смерти. Отець Даміянъ показавъ менѣ маленьку трибуну по лѣвôй сторонѣ престола. Стояло тамъ крѣсло, окружене кратою, котрои нѣколи не дôткнула ся рука прокаженого. Всѣ присутнй, почавши ôдъ сослужащихъ ажь до дѣда въ притворѣ були прокаженй, де якій въ дуже страшный навѣть способъ. Церковь була повна. Спѣвано простй пѣснѣ хоромъ, хотяй голосы були охрипли и ражачй, перебивала въ нихъ однакъ правдива побожность. Цѣлый воздухъ повный бувъ заразливои вони. Деякй зъ вѣрныхъ выглядали подôбнѣйшй до трупôвъ, якъ до живыхъ, и якъ-бы зъ гробу повставали, такъ страшный представляли видъ“. А однакъ середъ людей такихъ служивъ о. Даміянъ найвысшу офѣру, и складавъ жертву подяки Богу, що повѣривъ єму тоту, а не инщу паству.

Героична та праця выкликала, бо выкликати мусѣла, розголосъ, а именно въ Англіи. Вѣсть о Молькаи, о о. Даміянѣ и єго посвященю ся принесли корабль англійскій до Англіи и вскорѣ рознесла ся она по цѣлôмъ тôмъ краю. Именно занявъ ся справою тою одинъ духовникъ англійскій Г. Хайманъ, котрый зъ толеранцією трудною до зрозумѣня занявъ ся дѣломъ о. Даміяна, и не лишень, що збиравъ лепты для єго оселѣ, но навѣть живу вѣвъ зъ о. Даміяномъ переписку. Зъ листôвъ тыхъ можна оцѣнити найлѣпше великого апостола прокаженыхъ. И такъ пôдъ конець 1885 р. пише ôнъ до Хаймана, що страшна слабость и єго не полишила, зъѣдливй микробы розсѣли ся вже въ ушахъ и въ лѣвôй нозѣ, брови выпали зъ одного стороны. „Одъ теперь не маю вже найменшого сумнѣву що за родъ моеи слабости, чувствую ся супокôйнымъ и щастлившимъ, якъ коли небудь. Богъ знає найлѣпше чого менѣ до спасеня потреба, а въ тôмъ пересвѣдченю легко що дня промовити зъ серця „Да будетъ воля Твоя“.

Въ листахъ тыхъ старає ся о. Даміянъ всѣми способами кинути зерно правды въ серце Хаймана протестантизмомъ зараженого. Чи удасть ся єму тоє—бо въ небѣ молитвою бôльше дасть ся зробити, якъ словами на свѣтѣ—рѣчь се не звѣстна. Хайманъ уживавъ всѣхъ спо-

Наколи слѣдство выказало, що генералъ сей не виненъ, король зажадавъ рѣшительно, щобы подано ему виновника. Бувъ нимъ самъ министръ войны. Король завôзвавъ го, щобы подавъ ся до димиссіи.

Середъ войска въ Брукселѣ не устають забуреня и кождого дня мають мѣсце новû демонстраціи. Причиною того есть се, що министерство войны не хоче розпустити скликанои тамтого мѣсяця милиціи, рекрутуючои ся зъ найбѣднѣйшихъ клясъ, для котрыхъ правдивымъ нещастьемъ стояти пôдъ оружіемъ зъ конечною стратою матеріяльною. Кождого дня дезертирує много зъ нихъ другû не хотять ставати до муштры. До того соціялисти стараються ся выхôсновати се на свою корысть и доливають оливы до огня. Въ кождôй хвили можна надѣяти ся поважнѣйшого кроку зô стороны невдоволеныхъ.

До теперь не застанавляла ся еще рада россійскихъ минитсрôвъ надъ квестіею жидôвскою въ Россіи. Певною есть однакъ рѣчею, що всѣ установи протовъ жидамъ выданû, будуть небавомъ пôдданû ревизіи и усистемизованю.

Справы краєвû.

Здвигненье промыслу.

(Дальше).

V. Справоздавецъ п. Навратѣль предложивъ обширный меморіялъ, выказуючій помѣщеный станъ и средство раціонального розвитя промыслу поворозничого въ Радимнѣ. Згôдно зъ внесенями референта рѣшено старатись о заложенье тамъ роботнѣ поворозничои науки, заосмотренои въ знаряды и приборы найновѣйшои конструкціи, пôдъ проводомъ инструктора фахового,

VI. На пôдставѣ реферату предложеного черезъ п. Романовича полагоджено пять просьбъ о стипендіи па науку промыслову, а п. Вержбицкій зреферовавъ просьбу громады Копанки въ повѣтѣ вьелицкôмъ о пôднесенье тамъ промыслу окшикарского въ той спосôбъ, що запропонувавъ удѣлити стипендію двомъ хлопцямъ копанецкимъ, на науку кошикарства до школы ярославскои принятымъ.

VII. Рѣшено предложити Вѣдѣлови краевому внесенье о признанье девяти предприемствамъ пожички въ сумѣ 3.700 зл. и въ однôмъ злучаю безповоротнои пожички въ сумѣ 400 зл.

VIII. На внесенье дра Згôрского рѣшено просити Выдѣлъ краєвый, щобы пôдчасъ найблизшои сесіи соймовои представивъ проектъ змѣны ухвалы, въ силу котрои пожички краєв. фонду промыслового, выносячû понадъ 5.000 зл. мали бути опроцентованû на 4% рôчно. Маючи на оцѣ цѣли публичного хôсна въ кождôй такôй пожичцѣ, комисія узнала за конечне зниженье стопы процентовои всѣхъ пожичокъ зъ краевого фонду промышленного зъ 4% на 3% тымъ бôльше, що комисія при роздѣлюваню пожичокъ домагає ся цѣлковитои забезпеки.

IX. На внесенье п. Зьелиньского рѣшила комисія уповажнити пп. Щепановского и внескодавцю, щобы въ характерѣ ей делегатôвъ взяли участь въ конференціи фаховôй фабрыкантôвъ машинъ, котра дня 8. мая мае ся ôдбути у Львовѣ и нараджувати ся надъ средствами охороны тои галузи промыслу въ приготованôмъ теперь договорѣ оплатнôмъ Австро-Угоръ зъ цѣсарствомъ нѣмецкимъ.

X. Внесенье п. Ротера, стремляче до того, щобы всѣ школы промышленнû доповняючû були заосмотренû въ новû моделѣ до рисункôвъ, переслано до комисіи администраційнои до розслѣдженя и справозданя.

Акція передвыборча.

Зъ Калуша пишуть до *Дѣла.*

„Сегодня (т. є. дня 6 н. ст. лютого) ôдбули ся на вôзванье комитету мѣсцевого зборы передвыборчû въ домѣ бурмистра п. Мелитона Теницкого. Зôбрало ся до 250 выборцѣвъ и правыборцѣвъ — мѣщанъ, селянъ навѣть зъ найдальшихъ закуткôвъ повѣту, та и интелигенціи свѣтскои и духовнои. Завязано комитетъ до переведеня выбору посла и поставлено однодушно кандидатуру посла Юліяна Романчука. За п. Романчукомъ высказалы ся всѣ селяне та мѣщане, грôмко протестуючи противъ клеветъ на свого любимого посла соймового и высказуючи ему вотумъ довѣрія. Зôбранû зъ одушевленьемъ ôдспѣвали „многая лѣта“ свому послови до сойму, а дасть Богъ — и до рады державнои. На слово честного господаря п. Дуды зъ Верхнои, що дивує его, якъ може де-хто зъ интелигенціи бути противнымъ кандидатурѣ такого заслуженого патріота и посла, якъ п. Романчукъ, а навѣть агитувати противъ него за его програму, — пять священикôвъ (оо. Козакъ зъ Пôдгорокъ, Сѣчиньскій зъ Вѣстовы, Шкурганъ зъ Красного, Гойданъ зô Зборы и Вахнянинъ сотрудникъ калускій) демонстративно опустили зборы. Впрочôмъ нарада ôдбува ся дуже поважно. Видко було, що зôбранымъ — зъ выимкою пятьохъ мальконтентôвъ — добро загальне лежить на серци.

Въ окрузѣ Станиславôвъ - Богородчаны-Надвôрна-Толмачь завязавъ ся комитетъ для пôддержуваня кандидатуры дотеперѣшного посла крыл. о. Мандычевского.

Въ окрузѣ Броды-Каменка струмилова не хоче бôльше кандидовати дотеперѣшный посолъ Келяновскій а представляе на свое мѣсце Вол. Гнѣвоша.

Доносять намъ, що въ окрузѣ Бережаньскôмъ мае свою кандидатуру зголосити о. Левъ Джулыньскій, парохъ Лапшина.

Дня 2 с. м. завязавъ ся комитетъ селянъ въ Березовѣ и рѣшивъ попирати кандидатуру Ивана Сквары, вôйта зъ Торговискъ и члена тамошнои рады повѣтовои.

Подôбный комитетъ завязавъ ся въ Кроснѣ и постановивъ пôдпирати кандидатуру п. Августа Льеваковского, котрый цѣлкомъ не кандидуе.

Пôсля *Червонои Руси* въ окрузѣ Сянокъ-Березôвъ- Лѣско мае кандидовати нотаръ Онышкевичь зô Зборова. Контракандидатомъ его бувъ-бы (якъ низше згадано) вôйтъ Иванъ Сквара.

Въ Окрузѣ ряшôвско-кольбушôвскимъ почала ся сильна агитація селянъ противо довголѣтного заступника куріи сельскихъ того округа, гр. Тышкевича.

Въ Тарнôвскôмъ окрузѣ выборчôмъ (курія сельска) кандидуе кс. Отавскій, парохъ лат. зъ Грубашова. Кандидатуру тоту попирає всѣми силами тарнôвскій епископъ Лобосъ.

На выборчихъ зборахъ въ Ярославлю рѣшили выборцѣ округа ярославско-тѣшанôвского выбрати дотеперѣшного посла, кн. Юрія Чарторыского.

На правыборчихъ зборахъ выборцѣвъ зъ куріи мѣстъ Ярославъ-Ряшôвъ одногосно принято поставлену кандидатуру п. Квятковского.

Въ Коссовѣ ôдбули ся дня 5. с. м. предвыборчû зборы. На внесенье п. Лугопиньского и Зарембы принято внесенье домагаюче ся сполученя обохъ комитетôвъ руского и польского. Мнимыми кандидатами зъ округа Коломыя-Снятынъ-Коссôвъ, суть: Данилевичь, Окуневскій, д-ръ Шайбъ, совѣтникъ Пôдляшецкій, о. Озаркевичь и о. Лисевичь. Послѣдный зъ нихъ мавъ-бы найбôльше шансъ, наколибы оба комитети прилучили ся разомъ (*Przegląd*).

Въ слѣдуючихъ групахъ меншихъ посѣлостей кандидують дотеперѣшнû послы, а именно: Санокъ-Березôвъ-Лиско гофратъ Єдв. Гнѣвошь, Перемышль-Добромиль-Мостиска Ант. Тышковскій, Львôвъ-Городокъ-Яворôвъ Дав. Абрагамовичь, Бучачь-Чортковъ гр. Николай Волянскій, Стрый-Жидачевь-Дрогобычь бурмистръ Ксен. Охрымовичь, Ярославъ-Цѣшанôвъ кн. Юрій Чарторыскій.

Дописи.

Шкло, 6 лютого.

Въ ч. 21 *Dziennik*-а *Polsk*-ого найшовъ я ось яку цвѣтку религiйного индеферентизму появляючого ся ôдъ часу до часу въ згаданôй газетѣ. Въ статьи „Windthorst a Prasa w Poznaniu“ авторъ кидае ся на „Kurjer poznański“ называючи оваціи цѣлои Познанщины для дра Виндтгорста „zachwytami cielecymi“. Дѣйстно, немалои дозы цинизму треба, щобы зъ чимсь подôбнымъ передъ польскою католицкою суспôльностею выступити. Сумный то обявъ въ газетѣ польской, що не умѣе оцѣнити другихъ заслугъ а бере ся всѣхъ и вся набивати на свое вѣхровате копѣто.

Єсли авторъ тои статіи самъ признає, що дръ Виндтгорстъ бывъ *горячимъ противникомъ переслѣдованія полякôвъ*, то чомужь за зле мае Полякамъ честь яку ему они ôддали. Той самъ дръ Виндгорст бувъ горячимъ противникомъ переслѣдованія Церкви католической и горячимъ заступникомъ тойже Церкви а тому заступничеству и основанію католицкои партіи, Поляки должають дуже много. Зрôстъ лютеранизму, то постепенный упадокъ польскои народности въ Познаньскôмъ, якъ зрôстъ шизмы привѣвъ до упадку народнôсть нашу въ Россіи.

собôвъ, щобы матеріально пôдпомогчи оселѣ о. Даміяна. Въ той цѣли ôдôзвавъ ся до ширшои публики, просячи для Мольокая о помôчь, котра позволила бы о. Даміянови перевести всѣ его замѣры, маючû на цѣли добро его паствы. И честь правдѣ, Англія показала ся бôльше якъ щедрою. Корыстаючи зъ данои ему помочи, пôднѣсъ о. Даміянъ оселю цѣлу дуже а дуже высоко, выбудовавъ до 400 хатъ и двѣ церквѣ; постаравъ ся о двохъ еще братій своеѣ конґреґаціи; въ кôнци дождавъ ся и прибутя кôлькохъ сестеръ милосердія французкои регулы, котрû станули якъ ангелы опѣки при лôжкахъ слабыхъ и умираючихъ.

А тымъ часомъ хороба о. Даміяна посувала ся скоро въ передъ. Пôдъ конецъ 1887 р. рознесла ся въ Европѣ ошибочна вѣсть, що о. Венстеръ умеръ. Заперечуючи вѣсти той, пише о. Даміянъ:

„Богъ не ôдкликавъ мене еще зъ того нужденного житя и лишу ся тутъ еще якійсь часъ, хотяй есмъ вже непотрѣбный. Не ôдъ нынѣ вже зазначило Провидиніе тою страшною слабостію. Маю надѣю, що черезъ цѣлу вѣчнôсть не устану за ню дякувати Богу, бо скорочуе она менѣ дорогу до небесноо ôтчины. Хотяй проказа вже сильно знищила мене и страшнû терплю болѣ въ рукахъ, чую ся однакъ дуже и дуже ще сильнымъ, доки хороба не дôткне рукъ т. є. доки можу еще правити службу божу“.

Въ року 1888 загадавъ пôзнати и о Даміяна и его оселю другій почитатель его чесноты, славный англійскій маляръ Едвардъ Clifford. Коли обвѣстивъ, що ѣде на архипеляґъ Сандвихскій въ цѣли побаченя о. Даміяна, зô всѣхъ сторôнъ стало напливати повно найдрôбнѣйшихъ навѣть предметôвъ призначеныхъ для прокаженыхъ. Заосмотреный въ много дарôвъ и даткôвъ, а до того въ якусь оливу, котрôй приписувавъ силу лагодженя болѣвъ, якû несе за собою проказа, поѣхавъ нашъ маляръ до Мольокаи зъ ôдки вскорѣ писавъ мѣжь иншими и то:

„Дивный се островъ, красный своею природою, страшный своими вульканами и яругами. Море тутъ блыстае шафиромъ, повѣтре миле и лагôдне. Бѣднû прокаженû выглядають дуже щасливû. Все тутъ для мене нове и нечуване. Я выставлявъ собѣ мѣсцевôсть тоту, яко рôдъ пекла; и дѣйстно пôдъ многими взглядами есть она пекломъ — а однакъ думаю часами чи не ма тутъ роскошей, о якихъ другû не знають? Не пôдлягае сумнѣвови, що прокаженû волять не ôдзыскати здоровля, якъ опустити Мольокай . . . О. Даміянъ перейшовъ всѣ мои ожиданя. Чоловѣкъ сей, котрого кождый подивляти, прославляти, а заразомъ и любити мусить, анѣ не гадае о тôмъ, що призначеный есть на мученника и святого; пріятный, простый, веселый, сердечный робôтникъ, не до зрôвнаня, маляръ, тесля, организаторъ, касіеръ.

(Дальше буде.)

Тожь честь всѣмъ, до якого бы они народу не належали, всѣмъ тымъ, котрî бороничи католицызму тамъ чи у насъ, через то ставали въ оборонѣ народности.

Рôжними дорогами можна доходити до однои цѣли, если дѣйствуе ся пôсля совѣсти. Щось пôдобного якъ Виндгорстови приходить ся неразъ и краковскому *Czas*-ови ôдъ декотрыхъ польскихъ часописей переносити. Забувають они вѣдай про се що бôльша часть народа такъ руского якъ и польского стае ôдъ прапоромъ народнимъ але въ тѣснои связи зъ Церковью католическою. Онъ не позволитъ собѣ выдерти того сокровища и безъ обуренія небуде ôдчитувати артикулôвъ такихъ публицистôвъ, все одно рускихъ чи польскихъ, про якî мы туть згадали.

Кроника.

— **Змѣны въ судôвництвѣ.** Министръ справедливости перенѣсъ прокуратора Фридриха Кунена въ Золочева до Черновець; судьѣвъ повѣтовыхъ: Кирила Менциньского зъ Бурштына до Дынова, Едм. Володковича зъ Дынова до Бурштына. Заступникъ прокуратора Меч. Ляхавець въ Станиславовѣ, именованый прокураторомъ въ Золочевѣ.

— **До выдѣлу** ново завязаного руского спѣвчого товариства „Боянъ“, выбранî: проф. Володимиръ Шухевичъ, яко голова товариства и адвокатъ д-ръ Стефанъ Федакъ, яко заступникъ головы, дириґентомъ проф. Вахнянинъ, дириґенткою панѣ Барвѣньска, выдѣловыми: панѣ Озаркевичева, пп. Венгриновичь и Хандерсъ, а заступниками выдѣловыхъ панѣ Ганинчакова и п. Денисъ Сѣчиньскій,

— **Катедру христіяньскои философіи** на выдѣлѣ богословскôмъ львôвского университету, поручивъ министръ просвѣты згôдно зъ внесеньемъ кольеґіи професорôвъ, кс д-рови Іос. Ляшковскому, катихитови у львôвской школѣ реальнои.

— **Убійство въ касарни.** Зъ Коломыѣ пишуть Въ ночи зъ дня 1 н. ст. лютого с. р., привѣвъ собѣ до касарнѣ уланъ при оборонѣ краевôй ч. 1, стаціонованôй въ Коломыи, Аронецъ, буковиньскій Румунъ, числячій 30 лѣтъ, свою любовницю. Коли вахмайстеръ Зайонцъ, мазуръ, переглядавъ касарню, побачивъ еѣ и велѣвъ еѣ забратись зъ касарнѣ. Аронецъ, и такъ вже лютый на вахмайстра попередно, прийшовъ другои ночи до комнаты вахмайстра, котрый спавъ горѣлиць, приложивъ ему цѣвку карабінка пôдъ бороду и стрѣливъ. Голова розгорощилась такъ, що ажь мозокъ выскочивъ и Зайонцъ анѣ не дрогнувъ. По тôй операціи замельдувавъ ся Аронецъ капитанови: „Мельдую послушно, я застрѣливъ Заяця. Зайонцъ числивъ 26 лѣть и бувъ загально любленый.

— **Аґентъ емиграційный.** Мендель Бекъ, швець зъ Лѣська, прибувъ оногды до Кракова зъ шести селянами зъ повѣту лѣського, що загадали выемигрувати до Америки, щобы перевести ихъ до Берлина. Тî емигранты, а ще и два иншî, котрî здогонили ихъ въ Краковѣ, заплатили въ Лѣську Исаакови Аронови, тамошному кравцеви и спôльникови Бека, кождый по 17 зр. ôдъ особы, або 137 зр. ôдъ ôсьми особъ, за се лишь, що той Бекъ мавъ ихъ ôдпровадити желѣзницею до Освѣцима; за дальшу его подорожь зъ Освѣцима до Берлина, зобовязали ся окремо Бека вынагородити. Краковска полиція придержала Бека и его товаришѣвъ, бо не мали нѣ пашпортôвъ, нѣ достаточныхъ фондôвъ на подорожь.

— **Вступный испытъ** буде здавати кождый заграничный, если захоче ся ему осѣсти въ Россіи, и посѣсти тамъ якійсь кусень земли. Мае ся розумѣти, що треба ему буде позыскати перше російске обывательство, а передъ тимъ зложити испытъ зъ знаня російского языка и головныхъ краевыхъ правъ. Таке теперь тамъ вышло розпорядженье.

— **Гра на фортепянѣ** зôстала заведена въ елементарныхъ школахъ льондянскихъ, и въ той цѣли закуплено 1500 фортепянôвъ.

— **Вадовицке товариство** охороны христіянскои посѣлости. Сумный проявъ, переходженя земли въ рукъ христіянскихъ въ жидôвскî, котрî то послѣднî, вже бôльше якъ 600.000 морґôвъ въ самôй Галичинѣ захопили въ свои руки, спонукуе глубоко призадумати ся надъ тымъ. Але не богато треба думати, щобы спознаси, що если такъ дальше пôйде, то незабавомъ мало що земли остане въ христіянскихъ рукахъ. Отъ же не закладати рукъ, але треба вы взяти ся до дѣла бодро, щобы охоронити бодай то, що ще маемо, и дѣтямъ, если не внукамъ, полишити тую дорогоцѣнну батьковщину нашу. У насъ завязало ся було щось подôбного до товариства охороны земли за починомъ бл. п. О. Ружицкого, та, якъ то вже у насъ майже все, и тî начатки доброго дѣла, якось п розвинули ся доси, заснули, и земли якъ перше, такъ и дотеперь, день за днемъ чимъ разъ менше въ нашихъ рукахъ. Бажаючи спинити сей нещасный покотъ до руины христіанскои посѣлости земнои, въ заходнôй Галичинѣ, именно въ Вадовицяхъ, завязало ся въ 1889 р. Товариство охороны землѣ, а по запротоколованю его въ конци сего року, приступило до дѣла. Цѣль его: 1, Куповати выставленî на продажь за довги обшары и по уложеню ся зъ вѣрителями и очищеню та упорядкованю ипотеки, ôддавати безплатно чистый останокъ зъ посѣлости, вывлащеному посѣдателеви. Фонды на ту цѣль беруть ся зъ членскихъ вносôвъ ôдъ 10—1000 зр. вл. а. в. разомъ, або мѣсячно по 1 зл. Тое товариство вже мае бôльше якъ 1100 членôвъ, котрî прибувають чимъ разъ бôльше, що доказуе жизнености и великои досяглости того товариства. Капиталу зложеного е вже понадъ 30.000 зл. Ôдкупило оно вже зъ рукъ жидôвскихъ одну посѣлость бôльшу Крулинъ коло Судовои Вишнѣ, и парцелюе еи межи христіянскихъ меншихъ властителѣвъ. Репрезентацію свою на сходну Галичину, мае се товариство у Львовѣ, улиця Гродзицкихъ ч. 4.

— **Въ справѣ вправъ войсковыхъ,** якî мають ôдбутись въ сѣмъ роцѣ при оборонѣ краевôй въ часѣ чотырохъ тыждиѣвъ, зарядило министерство обороны краевои, слѣдуюче: I Дотычно пѣшихъ баталіонôвъ обороны краевои ч. 1 до 82; При кождôмъ въ наведеныхъ баталіонôвъ ôдбудуть ся безпосереднî по укôнченю школы рекрутôвъ, якъ вступнî такъ и головнî вправы, въ котрыхъ мають взяти участь ландверисты слѣдуючихъ катеґорій: 1. Безпосередно до обороны краевои асентерованî въ рр.: 1890, 1889, 1888, 1886, 1884; ôдтакъ въ р. 1882 зъ выимкою тыхъ, у котрыхъ загальный часъ вправъ выносить больше анѣжь 20 тыжднѣвъ; 2. асентерованî въ р. 1880 до сталои арміи а ôдтакъ ôдбувшî службу въ линіи и резервѣ перенесенî до обороны краевои; 3. зъ помѣжь тыхъ, котрî влученî безпосередно до обороны краевои: въ р. 1887 тî, котрî не ôдбули доси вправъ довшихъ 8 тыжднѣвî; въ р. 1885 тî, котрî не ôдбули доси вправъ бôльшихъ якъ 12-тыжднѣвî; въ роцѣ 1883 и 1882 тî, котрî не ôдбули доси вправъ довшихъ якъ 16 тыжднѣвî; въ 1880 тî, котрî не ôдбули доси вправъ довшихъ якъ 20 тыжднѣвî; 4. належачî до запасовои резервы обороны краевои а асентерованî въ рр. 1890 и 1887. та въ р. 1884 зъ выимкою тыхъ, у котрыхъ загальный часъ вправъ выносити доси довше якъ 8 тыжднѣвъ. — II. Дотычно кôнной обороны краевои: До вправъ будуть покликанî передъ всѣмъ ландверисты асентерованî зъ р 1880, а въ мѣру потребы также асентерованî въ р 1879, если зъ якихъ небудь причинъ, пôдчасъ службы въ резервѣ, взглядно оборонѣ краевôй, не ôдбули доси приписаныхъ вправъ.

— **Старî лиця въ новыхъ тѣлахъ.** Пôдъ тымъ заголовкомъ мр. Бутлеръ, професоръ охфордского Всеучилища, подае въ журналѣ *Universal Reviev* свои здобутки зъ обсерваціи физіономій по рôжнихъ сторонахъ свѣта. И такъ найшовъ ôнъ у одного товариша подорожи по Италіи, лице таке саме, яке мавъ Францъ I, король французкій. Маляръ Тыціанъ въ Венеціи зробивъ ему пару черевыкъ, въ Моденѣ обривъ его Рафаель а Форнарина, готелева дѣвчена, подала ему шклянку whisky. Дарвинъ, якъ каже Бутлеръ, мае те саме лице, яке мавъ папа Юлій II. Гетого найшовъ ôнъ въ Льондинѣ, листоношемъ. Михаила Анджельо видѣвъ въ особѣ одного Англичанина, Данте есть крамаремъ въ Брисажу надъ берегомъ Лаґо-Маджоре. Дантова Беатриче обслугувала папа професора въ одномъ готели въ нѣмецкой Швайцаріи. Мае то бути гладка присадковата дѣва, пропадаюча за музикою. Для неи нашь ученый цѣлими днями выгрававъ свои найкрасшî кусники на фортепянѣ, а она все слухала, та радовала ся мовъ дѣйстна Беатриче.

ТЕЛЕҐРАМЫ.

Вѣдень 9. Найд. Цѣсаревичева вдова Стефанія выѣхала вчера вечеромъ до Аббазіи. — Министръ Бароссъ приѣхавъ до Вѣдня.

Петербургъ, 9 лютого. Найдост. Архикн. Францишокъ Фердинанда зôставъ именованый шефомъ 26 полку драґонôвъ, котрый ôдъ теперь буде носити Его Імя. Найдост. Архикнязь ôдвѣдавъ передъ вчера гр. Вольксншпайна. Посѣщенье тревало три чверти. Опôсля бувъ Найд. Архикнязь въ палатѣ царскôмъ на обѣдѣ фамилійнымъ а опôсля запрошеный бувъ на представленю въ театрѣ французкôмъ.

Вчера передполуднемъ выслухавъ Найд. службы божои въ костелѣ Кавальерôвъ мальтаньскихъ, опôсля ѣвъ сняданье зъ царскою родиною въ палатѣ Аничковôмъ. Въ полудни ôдбувъ ся обѣдъ и кн. Володимѣра, на котрôмъ були также царство.

Нынѣ буде Найд. Архикнязь на снѣданю въ полку кôнной ґвардіи, по перегладѣ войска ôдбуде ся обѣдъ у вел. кн. Алексея.

Ôдъѣздъ до Москвы назначеный на 14 с. м. Зъ Москвы выѣде Найдост. Арх. 16 с. м. до Берестя литовского а дальше через Варшаву поверне до Будапешту.

Петербургъ 9 лютого. *Новое Время* пише: Упадокъ Криспія, уступленье Вальдерзеего, приѣздъ Найд. Арх. Фердинанда до Петерурга, можуть разомъ взяти уходити за досконалу запоруку довгого супокою.

Переписка Редакціи.

З. О. Б. Мы готовî помѣстити пôдъ условіями згадаными въ цисмѣ.

Р. въ Л. Удайте ся впростъ до интересованого въ тôй справѣ.

П. Н. Близше могъ бы васъ поучити посолъ Романчукъ.

М. О. К. Таки при насъ правда. Ожидаемо листу

Надôслане.

Ôдозва.

Выдѣлъ товариства „Львôвскій Боянъ“ запрошуе симъ П. Т. Родимцѣвъ втупати въ члены того товариства и подае до вѣдомости, що:

1. Цѣлею товариства есть плеканье головно руско-національного спѣву якъ хорального такъ и сольвого, а также музики инструментальнои;

2. членами дѣйстными товариства можуть бути всѣ любителѣ спѣву и музики;

3. членами вспомагаючими можуть бути тî, котрî матеріяльно (рôчно найменше 2 зр.) пôдпомагають товариство.

У всякихъ справахъ дотыкаючихъ товариства, просить ôдносити ся до головы товариства: Волод. Шухевича у Львовѣ ул. Чарнецкого 26.

Поѣзды зелѣзничî.

Пôсля годинника львôвского. (Ôдъ 1 жовтня 1890).

До Львова приходять:	Поѣздъ поспѣшн. або кур.	Поѣздъ особовый	Поѣздъ особовый	Поѣздъ мѣшаный
Зъ Кракова	4·03	9·28	8·50	7·15
Зъ Пôдволочискъ	2·20	7·30		3·15
Зъ Пôдволочискъ на Пôдзамче	2·08	7·01		2·38
Зъ Сухи, Хирова, Стрыя, Гусятына и Станіслава		8·30		
Зъ Будапешту, Мункача, Лавочного, Стружа, Хирова, Стрыя, Гусятина и Станіслава		12·08		
Зъ Сучавы, Черновець, и Станіслава		6·53		
Зъ Букарешту, Яссъ, Черновець, Гусятина и Стан.		2·—		
Зъ Букарешту, Яссъ, Черновець, Гусятина и Стан.	8·—			
Зъ Белзця (Томашева)				5·41
Зъ Белзця (лишь у вторки и пятницѣ)				10·17
Зô Львова ôдходять:				
До Кракова	2·28	8·30	4·20	7·20
До Пôдволочискъ	4·11	9·50		10·35
До Пôдволочискъ на Пôдзамче	4·22	10·15		11·05
До Стрыя, Хирова, Стружа, Лавочного, Мункача, Будапешту, Станіслава и Гусятина		5·55		
До Стрыя, Хирова и Сухи		10·20		
До Стрыя, Хирова, Сухи, Лавочного, Мункача, Будапешту, Станіслава и Гусятина		8·45		
До Станіслава, Черновець, Яссъ, Букарешту и Гусятина	9·16			
До Станіслава, Черновець. Яссъ и Букарешту		4·30		
До Станіслава, Гусятина, Черновець и Сучавы		10·16		
До Белзця (Томашева)				8·03
„ лишь въ пятницѣ				2·29
„ лишь вô вторки				4·43

Примѣтка: Годины пôдчеркненî лінійкою означають. часъ нôчный ôдъ год. 6 вечеръ до год. 5 мін. 59 рано

Одвѣчательный редакторъ: Адамъ Креховецкій

ИНСЕРАТЫ

до „Народнои Часописи“ просимо пересылати до конторы пана **ЛЬЕОПОЛЬДА ЛИТЫНЬСКОГО** у Львовѣ, ул. Валова ч. 14. Цѣна стиха въ одноразовôмъ инсератѣ стоить 7 кр., при бôльше разовôмъ помѣщеню 6 кр. ôдъ стиха петитового. Пп. Купцѣ и Промышленники, котрî частѣйше будуть свои оповѣщеня умѣщати, одержують ôдповѣдный рабатъ.

ЖИГМОНТА РУКЕРА

поручае:

Зѣлье Др. Себурґера, тое надзвычайно розширене средство, есть рôвно яко попередне скуточне противъ кашлю, хрипки, катару и инших слабостей грудныхъ. Цѣна пуделка 20 кр.

Ельектротехникъ-механикъ

Емиль Прайеръ

при ул. Сикстуской Ч. 23. (въ давнôмъ гмаху почтовôмъ),

приймае замовленя и направы входячî въ закресъ физыки и приряды лѣкарскî — якото:

Приряды до дослѣдôвъ науковыхъ въ галузи механики, будовництва, физики, хемiи и физиольоґiи.

Приряды мѣрничî, нивеляцiйнî и рисунковî.

Моторы паровî и ельектричнî всякихъ системôвъ.

Динамомашины всякихъ системôвъ.

Машинки ельектричнî лѣкарскî рôжныхъ системôвъ о сталôмъ прудѣ и перерыванôмъ.

Пôсля найрацiональнѣйшихъ приписôвъ ельектротехники закладае громозводы (кондукторы) на вежахъ, коминахъ и будынкахъ.

Контролѣ ельектричнî для цеголень и инщихъ фабрикъ.

Свѣтла ельектричнî жаровî и луковî.

Тельефоны, микрофоны и сиґнализацiи ельектричнî, тельеграфы домовî.

Курки ельектричнî до запалюваня газу.

Ельектричнî водосказы, годиники ельектричнî и т. д.

Подôймае ся конструкцiи механизмôвъ и прирядôвъ маючихъ служити до даныхъ подрôбныхъ цѣлей, неменше такожъ выконуе моделѣ новыхъ вымахоъкôвъ зъ захованьемъ найстислѣйшои тайны.

Повѣренî роботы выповняе найдокладнѣйше на умовленый часъ. — Цѣны приступнî.

ГАЛИЦИЙСКIЙ

БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

почавши ôдъ 1 лютого 1890 поручае

4% АСИГНАТЫ КАСОВИ

зъ 30 дневымъ выповѣдженьемъ

3½% АСИГНАТЫ КАСОВИ

зъ 8 дневымъ выповѣдженьемъ всѣже знаходячî ся въ обѣзѣ

4½% АСИГНАТЫ КАСОВÎ

въ 90 дневымъ выповѣдженьемъ, будуть опроцентованî почавши ôдъ дня 1 мая 1890 по 4%, зъ дневнымъ терминомъ выповѣдженя.

Львôвъ, дня 31 сѣчня 1890. **Дирекцiя.**

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. упр. гал. акц,

БАНКУ ГИПОТЕЧНОГО

купуе и спродае

всякî ефекта и монеты

по курсѣ деннôмъ найдокладнѣйшôмъ, не числячи жадиои провизiи.

Яко добру и певну льокацiю поручае:

4½% листы гипотечнî.
5% листы гипотечнî премiованî.
5% листы гипотечнî безъ премiи.
4½% листы Тов. кредитового земс.
4½% листы Банку краевого.
4½% пожичку краеву галицку.
4% пожичку пропинацiйну галицку.
5% „ „ буковиньску.
4½% пожичку угорскôй желѣзнои дороги державнои.
4½% пожичку пропинацiйну угорску.

4% угорскî Облицацiя индемнизацiйнî,

котрî то паперѣ контора вымѣны Банку гипотечного всегда купуе и продае **по цѣнахъ найкорыстнѣйшихъ.**

Увага: Канторъ вымѣны Банку гипотечного прiймае ôдъ Вп. купуючихъ всякî **выльосованî, а вже платнî мѣстцевî** паперѣ цыннî, якъ також **купоны за готôвку, безъ всѣлякои провизiи, а противно замѣсцевî,** лишень за ôдтрученьемъ коштôвъ.

До ефектôвъ, у котрыхъ вычерпали ся купоны, доставляе новыхъ аркушѣвъ купоновыхъ, за зворотомъ коштôвъ, котрî самъ поносить.

Єдинымъ ратункомъ

ДЛЯ ХУДОБЫ

въ часѣ давленя въ горлѣ есть

Прирядъ ґумовый

котрый поручае дешевше якъ всюда спецiяльный магазинъ выробôвъ ґумовыхъ

Р. КРИММЕРА

у Львовѣ „Готель французскiй“.

ЯКОВЪ ФЕДЕРЪ

мѣскiй лѣкарь и акушеръ

бувшiй секундарiюшь общого шпиталя у Львовѣ, осѣвши въ **Устю зеленôмъ**, лѣчить всякî слабости въ кругъ медицины и хирургiи входячî.

БРОНИСЛАВЪ ВИТКЕВИЧЪ

аптикарь у Львовѣ улиця Жовковска (коло заставы),

Нервотонъ.

Средство домове помôчне у многихъ боляхъ, ревматизмахъ, ломаняхъ, исхiосъ и паралижахъ.

Цѣна фляшки: 40 кр.

Подяка. Добротворъ, 13 марта 1890.

Вп. Брониславъ Виткевичь, аптикарь, Львôвъ-Пôдзамче.

Передъ кôлькома лѣтами черезъ апопльексiю утративъ я силу въ правôй руцѣ, що тымъ тяжше мя дôткнуло, що зъ причины того мусѣвъ я покинути выгôдне мѣсце яко офицiялиста приватный и зôставати зъ моеи родиною безъ наименшои помочи.

Допєрва уживанье черезъ довшiй часъ **„Нервотону“**, препоручуваного въ анонсахъ **„Календаря здоровя Лєопольда Литыньского“**, доказало чуда! Ото теперь рушаю рукою якъ давнѣйше. Дякую Вамъ Пане, що своимъ чудеснымъ средствомъ стали вы найбôльшимъ добродѣемъ терпячихъ людей. Антонiй Новаковскiй.

БРОНИСЛАВЪ ВИТКЕВИЧЪ

аптикаръ у Львовѣ улиця Жолкôвска (коло заставы),

поручае знанî зъ доброты своєи и письмами узнаня надгородженî средства курацiйнî, а перше всего:

СИРОПЪ КОКЛЮШЕВЫЙ

цѣна фляшки разомъ зъ способомъ ужитя 40 кр.

Подяка. Вп. Брониславъ Виткевичь, аптикаръ въ мѣсци.

Честный Пане!

Кôлька тыжнѣвъ треваючiй коклюшь, вычерпавъ вже бувъ всѣ силы трилѣтнои моеи дитины. Я робивъ все, що менѣ раджено—но все на дармо. Напады кашлю були такъ частî и такъ сильнî, що встрясали цѣлымъ организмомъ бѣднои дитины и спонуковали чувати при нейякъ день, такъ нôчь. По кождôмъ такôмъ атаку наступало довге ôддѣлюванье флєгмы, страшне для дивлячихъ ся на муки слабои дитины.

Въ анонсахъ „Литыньского Кальендаръ Здоровля“ вычитавъ я о сиропѣ коклюшевôмъ и уживъ средства того, котре вже по кôлькаразовôмъ ужитю зменшило напады кашлю, а флєґма зъ легкостiю ôддѣляти ся стала. По ужитю двохъ фляшочокъ навѣть и слѣды коклюша уступили. На пôднесенье заслугуе такожъ тое, що дитина охотно дуже заживала тое средство задля приємного смаку тогожь.

Прошу приняти горячу подяку ôдъ ôтця, котрому уздоровили Вы дитину а заразомъ прошу тую подяку розпространити на корысть терпячои людскости. Зôстаю зъ вдячностiю и поважаньемъ Юлiй Крейссъ ц. к. надпоручникъ и офицеръ економичный въ шпиталю гарнизоновôмъ у Львовѣ. Львôвъ, 1 Марця 1890.

Сибѣрска масть

певна въ всѣхъ случаяхъ ôдмороженя

Цѣна слоика 50 кр.

Подяка. Глубока, 22 Лютого 1890.

Вп. Брон. Виткевичъ, аптикарь Львôвъ-Пôдзамче.

Честный Пане!

Зъ приємностiю спѣшу сповнити милый обовязокъ, подяковати Вамъ за Вашу „Масть сиберску“. Моî рукы були ôдъ ôдмороженя покрытî формальными ранами — но по кôлькаразовôмъ ужитю тои чудесном масти загоили ся, не позоставляючи наименшого слѣду.

Прошу приняти щирî слова моеи вдячности и поважаня. В. Загорскiй,

завѣдатель добръ Вп. граф. Дуниновои.

Груднî зѣля Д-ра Зебургера

противъ кашлю, душности, нежиту и т. п.

Цѣна фляшки 20 кр.

ТАРТАКЪ ПАРОВЫЙ
и фабрика паркетôвъ

фирмы

РАЙНГОЛЬДЪ и БУБЕРЪ

въ Гвоздѣ п. Надвôрна, стацiя желѣзнои дороги Станиславôвъ, **контора и складъ у Львовѣ ул. Косцюшки ч. 3,** поручае свои выробы **дощинокъ дубовыхъ и паркетôвъ** въ великôмъ выборѣ по найбôльше умѣреныхъ цѣнахъ Franco до кождои стацiи желѣзнои дороги, пôдъ порукою цѣлковитои сухости матерiялу и старанного выконаня. Цѣнники илюстр. gratis и Franco.

Новôсть!

Вебы чисто льнянî 30-лѣтнои вытревалости, довгота штуки 60 лôктей и ширина 88 смт., цѣна ôдъ 22 злр. и высше поручае **Перша краева фабрика ткацка у Львовѣ,** ул. Академицка ч. 2 **Краковъ**, улиця Славковска ч. 1, **Тернопôль**, ул. Ґимназiальна ч. 30.

Пробки на жаданье дармо и franco (A)

Зъ друкарнѣ В. Łоньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.